

CIENNY (1) ai

G sg m ci(e)nn(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik od „cień”; ustronny, odsunięty od głównego nurtu życia:

Wyrażenie: »cienny żywot«: nychayby fie przyłożył zá dzyecińtwa áby fie nye chronił ludzi/ áni theż ofobliwego á yákoby cyennego żywotá wyodł. GliczKsiąż K4v.

Cf CIENIASTY, CIENIOWY, CIENISTY

MM